

ναίκα του. Υπάρχει μόνον ή άμοιβαία έμπιστοσύνη μεταξύ τους. Αί σύζυγοι πού νομίζουν πως τά ξέρουν όλα σχετικάς με την ζωή των συζύγων των είναι ήλιθία!

Τί χροιάζεται όμως ή πολυλογία ; Τά πράγματα έχουν φθάσει πιά στά άκρα. Λίγες ώρες με χωρίζουν από τό άπόγευμα, από την εύτυχία και την γαλήνη ή την δυστυχία και την ντροπή. Θά ήθελα, να είχα κάποια άσολογία έν τώ μεταξύ για να μη οζέπτομαι τίποτε, τίποτε άπολύτως...

(Απ' τό 'Ημερολόγιο του Ζάκ Μονέλ

9 τό πρωί

Σήμερα είμαι καλύτερα. Νοιώθω την δύναμη για να σηκωθώ. Άρκεί νόσθη ή Λιάνα. Αισθάνομαι την ανάγκη να πάω στην έξοχη, να τρξώ, ν' αναπνεύσω καθαρόν άέρα... Η Λιάνα δέν θ' άρνηθή να με άκολουθήση. Ά! έπ'τρα πιά την άπόφασί μου. Θά δώσω έγώ ένα τέλος στην ιστορία αυτή. Θά προσπαθήσω να παρασύρω την Λιάνα σ' άπερισκογίες. Θά τό μάθη όπωσδήποτε ό 'Ερνέστος και θά ένοθώμε για πάντα...

Πρέπει όμως να ρθή σήμερα. Μοί τό ύποσχέθηκε άλλωστε... Άν τελειώση αυτή ή ιστορία όσο τό δυνατόν πειό γρήγορα, θά πάρω τη Λιάνα να φύγουμε για την 'Ιταλία, άφού αναθέσωμε σ' έναν καλό δικηγόρο την ύπόθεση του διαζυγίου της.

Θά τελειώση όμως ; Πόσες φορές δέν μοιτε γυρισμένη στην άγκαλιά μου : «Είμαι δική σου !.. Δική σου !.. Άπόψε θά τά πώ όλα στον 'Ερνέστο !» Κι' όμως έδιστασε, έλιποψύχησε.

Θυμώμαι πως μοί τό όρκίστηκε άκόμη αυτό. 'Επρόκειτο να πάη σ' ένα μεγάλο χορό... —Αυτός θάνατι ό τελευταίος μου χορός> μοί είπε. Τή νύχτα πού θά γυρίσωμε σπίτι, θ' άνοιξω στον 'Ερνέστο την καρδιά μου Κι' όμως... Καί πάλι δέν είχε την δύναμη να του πη τίποτα. Την είδα στον χορό αυτό, πού τον άπακαλοΐσε <τελευταίο χορό>, σταν όποιοι θά την άδηγοΐσε ό σύζυγός της. 'Ελαμπε όλόκληρη. Κι' ό 'Ερνέστος ήταν όραιος μέσα στην κομψή σερασία του...

Είχαν φάει ξξω, είχαν κίμει μιιά βίβλια στον Πρεσβευτοΐ της 'Ισπανίας, ήταν γεμάτη ζωή.

Γιά μιέ στιγμή μετάνοια γιατι θά τους έγούριζα. 'Υστερα όμως, όταν χορήγαμε μαζί, μέθιστα τόσο μέσα στους στροβιλισμούς του χορού, πού λησμόνησα τις τύψεις μου.

Τά λησμόνησα όλα... Την άπτάξα στα μάτια και της ψιθύριζα : — Άπόψε... μοί τό όρκίστηκες : — Ναι Ζάκ... σου τό όρκίζομαι !.. Καί όμως δέν μπόρεσε να κατανιζήση ή δειλία της...

*Ακουσα στο δρόμο κρότο άμαξιοΐ. Νά είναι ή Λιάνα ; Πώς χτυπάει ή φτωχή μου καρδιά !

(Απ' τό 'Ημερολόγιο του Ζάκ Μονέλ)

Τό μεσημέρι

*'Ηρθε !.. *'Ηρθε φέρνοντάς μου την χαρά, την άνοιξι, τό φως, τον έρωτα !

Στά χείρα μου έχει μείνει άκόμη τό άρωμα των μαλλιών της... Στ' αυτιά μου ήχοϊν άκόμη τά λόγια της.

— Ζάκ, πίστεψέ με, τό άποφάσισα, θά γίνω δική σου, δική σου. Δέν μπορώ πιά, νοιώθω τό κριμα να με πνίγη. Ντρέτομαι τον έαυτό μου για την συμπεριφορά μου άπέναντι του 'Ερνέστου.

— Κι' όμως, είσαι τόσο δειλή, άγάπη μου, τής είπα.

— Όχι Ζάκ, τό άποφάσισα. *Επιγα σήμερα, χωρίς να του πώ τίποτα. Παρακαλώ τό Θεό να μ'έχη παρακολουθήσει, να με δη, να τό μάθη όλα. *Έτσι θ' άποφασίστην τό βασανιστήριο να του τά πώ έγώ ή ίδια.

(Άκολουθεί)

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΔΕΣ

ΤΟ ΑΥΓΟ ΤΟΥ ΚΟΛΟΜΒΟΥ

*Ο κ. Πιτοκόκος παραπονείται στο φίλο του : — Ξέρεις, ή γυναικά μου είχε πολύ μορφωμένη, πολύ άνεπτυγμένη. Ξέρει τόσα πράγματα κι' αυτό... με στενοχωρεί. — Πώς ; Δέν καταλαβαίνω. — Νά ! Χθές ήταν ή επέτειος του θανάτου του Χριστοφόρου Κολόμβου. Καί επειδή δέν έπρόσεχα στην ιστορία του αύγου του Κολόμβου πού μοί διηγείτο για να μου δώση να καταλάβω μού έσπασε δύο αυγά στο κεφάλι !..

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ... ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΩΝ

Τά δώρα των άγριων. Η σφαγμένη κέρη. *Ήταν ό τρυφερότερος παπός άπ' όσους έχω φάει στη ζωή μου ! > Λυσώδης άμιλλα ανθρωποφαγίας. *Η μητέρα πού δαγκώνει από την μανία της ! *Ο άγριος πούφαγε τις γυναίκες του ! κ. τ. λ. κ. τ. λ.

*Ο ιστορικός Γκαρά διηγείται τό εξής ανέκδοτο : Λίγον καιρό μετά τον τραγικό θάνατο του νεαροΐ εξοστρητοΐ Σαιν—Φάλλ, ό πλοίαρχος Λοβέον άπεράσισε να έπισκεφθή την γνήη των ανθρωποφαγών πού τον είχαν καταβροχθίσει. 'Επήγε πούναμι στην 'Ωκεανία και κατόρθωσε, άφού τους προσέφερε διάφορα πολύτιμα δώρα, να ποκτήση την έμπιστοσύνη των άγριων 'Ιθαγενών. Οι νεοτότεροι έπ' αυτούς έμολόγησαν ότι είχαν και οι ίδιοι λάβει μέρος στο φάγμα του Φάλλ, οι δέ νεώτεροι έκαμαν χίλιες δυό περιποιήσεις στους γάλλους ναυτικούς. *Ο αγαθός Λαβέον έστρέψε με χαρά τά χείρα του, πεπεισμένος ότι μέχρι τέλους θά κατόρθωνε να εκπαιλήση τελείως τους άγριους ανθρωποφαγούς. Για να τό καταφέρει μάλιστα αυτό, άρχισε να συμβουλεύη τους 'Ιθαγενείς, και να τους κινιήτην τον λόγο του Θεού.

Τέλος, έφθασεν ή ήμερα πού θά έφαινε για να γυρίση στην πατρίδα του. Απελαοήθησε λοιπόν τους άγριους φίλους του, άνέβηκε στο καράβι του μαζί με όλο τό πλήρωμα και ήταν έτοιμος να σηκώση την άγκυρα, όταν είδεν έξαφνα μιιά μεγάλη πυρόρα (λέμβου), να πλησιάζη. Μέσα στην πυρόρα βροκόζονταν οι άρχηγοι των άγριων, οι όποιοι του κοιβαλοΐσαν ένα δώρο... τις άντάλλαγμα των δωων τους είχε προσφέρει αυτός. Το δώρο αυτό ονόμαζοτο οξ' ένα μεγάλο δέμα, τό όποιο με χίλιους δυό κότους άνέβασαν έως τό κατάστρωμα του πλοίου.

*Ο Λαβέον, πεοίργος να δη τί περιεχέ το δέμα, διάταξε και τό άνοιξαν έμπρός του. Φαντάζεσθε δε την έκπληξη του όταν μεο' από τό δέμα ξερούθησαν μπανόνες, καυδία, άλλα τριόα φρούτα, και τό... σώμα μιός καταχρηστούμενης νεαρής 'Ιθαγενούς !

Οι ανθρωποφαγοί εις άνταλλαγή των δίδωμάτων του, προσέφεραν στον Λαβέον την κόρη ενός από τους άρχηγούς του γά... να την φάη !..

Κάποτε, ό έπίσκοπος του Κεμπέκ επεξεύρισε να κάμη περιοδεία στο έσωτερικό του ήμαςίου τότε Καναδά. Τά 'Ιγρη του όμως άπολείθησαν. Σνεοστήμη άπέκοος έπιστολή από έντολίους Εύρωπαιούς, οι όποιοι έπήγαν πως άνείκοϊν του. Άφού πεπληκλήθηκε κι' αυτή επί κάμποσον καιρό, σιγήτησε τέλος, μέσα σ' ένα δίσος, μιιά δράκη άγριών. Οι Εύρωπαιοί περιεργαζαν στον άόχηρο της τό έσωτερικό του έπισκόπου και τον έρώτησαν μήπως τον είχε δει πουνερά.

Αν τον είδα !.. άνήγησε αυτός. Τον σνατηόσαμε στην άοχη του δάσους πού τωών ήμερών ποείπον...

— Ά ! *'Όστε τον είδατε ! Τι άγριος, ανθρωπος αΐ !

— Ναι, γαι... άνάντησε ό άρχηγός των άγριών. Αυτός ήταν ό... τριγερότερος παπός άπ' όσους έχω... φάει στη ζωή μου !..

*Ο Φεοϊάν ντε Μαγγελάν διηγείται ότι κάποτε έφυγε να σκοποθή στον πόλεμο ό μοναχογιός μιός Βασιλιανής. 'Υστερα από λίγον καιρό ανελήθη αϊμαλώτος ό φρονός του, ό όποιος και άδηγήθη στην μητέρα του φονεθέντος βραδιλιαροΐ. Μόλις τον άνίκερσε αυτή κατελήθη από τέτοιον μίος έναίτιον του όποτε ώρησε έναντό του, και τό ένογος με τό δώτια της ένα κομμάτι κρίας από την όμοπλάτη !..

*Ο αϊμαλώτος υστάτος στήθηκε τυχερός. Κατόρθωσε να τό βάλη στα πόδια και να γλιτώση από τά δώτια της γομής ! *Όταν έβύρισε στους δικούς του, τους είδισε τά 'Ιγρη της δαγκωματίας πού έφερε στον ώμο του, έξηγώντας τους ότι οι έχθροί του είχαν άποπειραθή να τον φάη ζωντανό ! *Ο δικό του, άκούοντάς τό αυτό, έβγαν ξξω φρεσάδι. Καί για να μη ίστορήσουν σε άρσιότητα τόις έχθροίς του, απεφάσισαν να καταβροχθίσουν και αυτοί τους αϊμαλώτους πού θά έπαιαν ζωντανούς. *Έτσι και έγινε. Οι Βασιλιανοί πληροφροήθεντες τό πρόγμα έβαλαν σ' έντογία την ίδια μέθοδο κ' έτσι επεξεύρηθη μεταξυ τους μιιά τροσευή άμιλλα... ανθρωποφαγίας πού διήκονεν επί πολλές γενεές !..

Κάποιος ιεραπότολος, έδέχη κάποτε την έπισκεπή ενός άρχηγοΐ άγριων, ό όποιος του έδήλωσεν ότι επλημμύσεν να προσλημυθή στη Χριστιανική θρησκεία. *Ο ιεραπότολος τον σναχήγη για την απόφασή του αυτή, τό είπε όμως ότι, επειδή ό Χριστιανισμός άπαγορεύει την πολυγαμία, έπρεπε να μείνη πούδια με μιιά γυναίκα, κι' έστρεψα να έλθη να βαγυιώθη. *Υστερα από λίγον καιρό ό άρχηγός Ξαπαρονοοήθησε στον ιεραπότολο. — Πάτε μου, την είπα, έμενα με μιιά γυναίκα μόνο. — Θαμιάσει τέκνον μου. Καί τις άλλες γυναίκες σου τί τις έκαμες ; — Τις... έφαγα, πάτε μου ! άνήγησε άνέλεητα ό άγριος.

